

Medierea familială transfrontalieră este promovată prin instrumentele internaționale și europene de cooperare, în vederea facilitării unei soluționări amiabile și rapide a litigiilor. În cadrul autorității sale centrale, Franța a creat o celulă care are drept misiune să promoveze recurgerea la mediere în cazurile transfrontaliere. Este important să se prezinte, de asemenea, reglementările naționale din domeniul medierii, care se aplică în egală măsură în cazurile transfrontaliere.

Cadrul normativ național:

Legea nr. 95-125 din 8 februarie 1995, urmată de Decretul nr. 2012-66 din 22 iulie 1996, a consacrat medierea judiciară în Franța. Orice judecător sesizat cu un litigiu poate, cu acordul părților, să desemneze un mediator, o parte terță calificată, imparțială și independentă.

Ordonanța nr. 2011-1540 din 16 noiembrie 2011, care transpune Directiva 2008/52/CE din 21 mai 2008, a modificat Legea din 8 februarie 1995. Această lege definește mediere ca fiind un proces structurat prin care două sau mai multe părți încearcă să ajungă la un acord în vederea soluționării amiabile a diferendelor dintre ele cu ajutorul unei părți terțe. Legea stabilește un regim comun pentru toate mediările.

În domeniul medierii familiale există o diplomă de stat creată prin Decretul din 2 decembrie 2003 [

[articles R.451-66 et suivants du Code de l'Action Sociale et des Familles](#) (articolele R.451-66 și următoarele din Codul acțiunii sociale și al familiei)] și ordinele din 12 februarie 2004 și 19 martie 2012. Totuși, în prezent, deținerea unei astfel de diplome nu este obligatorie pentru a putea exercita profesia de mediator familial, întrucât aceasta nu este o profesie reglementată.

Se poate recurge la medierea familială în următoarele cazuri:

- 1) în afara intervenției judiciare: prin medierea familială convențională; în acest caz, mediatorul este sesizat direct de părți;
- 2) în cursul procedurii judiciare: articolul 1071 din Codul de procedură civilă, articolul 255 și articolul 373-2-10 din Codul civil;

Tribunalul Familiei poate propune părților o măsură de mediere și, după primirea acordului acestora, poate desemna un mediator familial în acest sens.

Tribunalul Familiei poate dispune ca părțile să se întâlnească cu un mediator familial care le va informa cu privire la obiectul și derularea medierii familiale.

Acordul obținut în urma medierii familiale va putea face obiectul aprobării de către Tribunalul Familiei (articolele 1534 și 1565 și următoarele din Codul de procedură civilă). Judecătorul aprobă acordul cu excepția cazului în care constată că acesta nu protejează suficient interesul copilului sau că părinții nu și-au exprimat consimțământul în mod liber (articolul 373-2-7 al doilea paragraf din Codul civil) sau, în general, atunci când acordul poate compromite ordinea publică.

Medierea familială este gratuită atunci când este practică de Celula de mediere familială internațională (*Cellule de médiation familiale internationale* - CMFI). În cazul în care părțile încredințează medierea unui mediator privat aceste servicii sunt cu plată. Participarea financiară a părților are loc în conformitate cu un barem oficial care este obligatoriu pentru serviciile de mediere și se bazează pe principiul unei plăți per ședință și per persoană, stabilită în funcție de veniturile părților [există posibilitatea de a solicita *l'Aide Juridictionnelle* (asistența juridică) sau de a apela la Caisse d'Allocations Familiales

(Casa de alocații familiale)]. Link către dispozițiile aplicabile din Codul de procedură civilă: [aici](#) (56 Kb)

Link către [pagina informativă a Ministerului Justiției](#) consacrată medierii familiale

Link către listele de mediatori: pentru a găsi serviciul de mediere familială cel mai apropiat de domiciliul dumneavoastră, se poate efectua o căutare introducând textul: "médiation familiale" („medierea familială”) în rubrica "catégories" („categorii”) pe site-ul internet [Justice en région](#).

Medierea familială internațională:

Medierea familială internațională este prevăzută de instrumentele de cooperare internațională în materie de dreptul familiei (Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 și Regulamentul Bruxelles IIa) în vederea facilitării soluțiilor amiabile, vizând înapoierea copilului în cazurile de răpire internațională sau acordul privind exercitarea dreptului de vizită al unui părinte.

Persoanele interesate pot:

- 1) să se adreseze mediatorilor care își desfășoară activitatea în mod independent sau în sectorul voluntariatului: la următoarea adresă este disponibilă online o listă a mediatorilor care pot interveni în materia dreptului internațional al familiei: <http://www.justice.gouv.fr/26139> (sau faceți clic [aici](#)).
- 2) să apeleze la medierea practică prin intermediul celei dedicate medierii familiale internaționale din cadrul biroului Ministerului francez al Justiției care exercită calitatea de autoritate centrală franceză pentru Convențiile de la Haga din 25 octombrie 1980 și 19 octombrie 1996 și pentru Regulamentul Bruxelles IIa. Autoritatea centrală propune utilizarea medierii în cazurile de cooperare pentru care este sesizată, dar poate interveni, de asemenea, în funcție de fiecare situație în parte, și în afara cazurilor de cooperare, în cazurile de deplasare a ilicită a unui copil, de drept de vizită în situații transfrontaliere și de protecție a minorilor în situații transfrontaliere.

Pentru ca medierea să fie inițiată, cel puțin unul dintre părinți trebuie să își aibă reședința în Franța, iar celălalt în străinătate, indiferent de cetățenie. După ce este primită o cerere de mediere familială internațională din partea de unuia dintre părinți, celula de mediere îi prezintă celuilalt părinte propunerea de mediere. Acest demers trebuie să fie **voluntar: nu trebuie să existe constrângeri în ceea ce privește demararea unei proceduri de mediere familială internațională**. Mediatorii din cadrul celei își îndeplinesc sarcinile cu imparțialitate și diligență, iar medierea trebuie să respecte principiul confidențialității. Medierea realizată în cadrul celei internaționale de mediere pentru familie a Ministerului Justiției este gratuită. Cererea, însoțită de documente privind procedurile în curs sau finalizate în Franța ori în străinătate, trebuie expediată prin curier la următoarea adresă:

Ministère de la Justice

Direction des affaires civiles et du Sceau – BDIP

Cellule de médiation familiale internationale

13 place Vendôme

75 042 Paris Cedex 01

De asemenea, cererea poate fi trimisă prin e-mail la adresa: entraide-civile-internationale@justice.gouv.fr

Link către site-ul Ministerului Justiției din Franța - Celula de mediere familială internațională (Cellule de médiation familiale internationale):

<http://www.justice.gouv.fr/justice-civile-11861/enlevement-parental-12063/la-mediation-21106.html>

Ultima actualizare: 25/05/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.